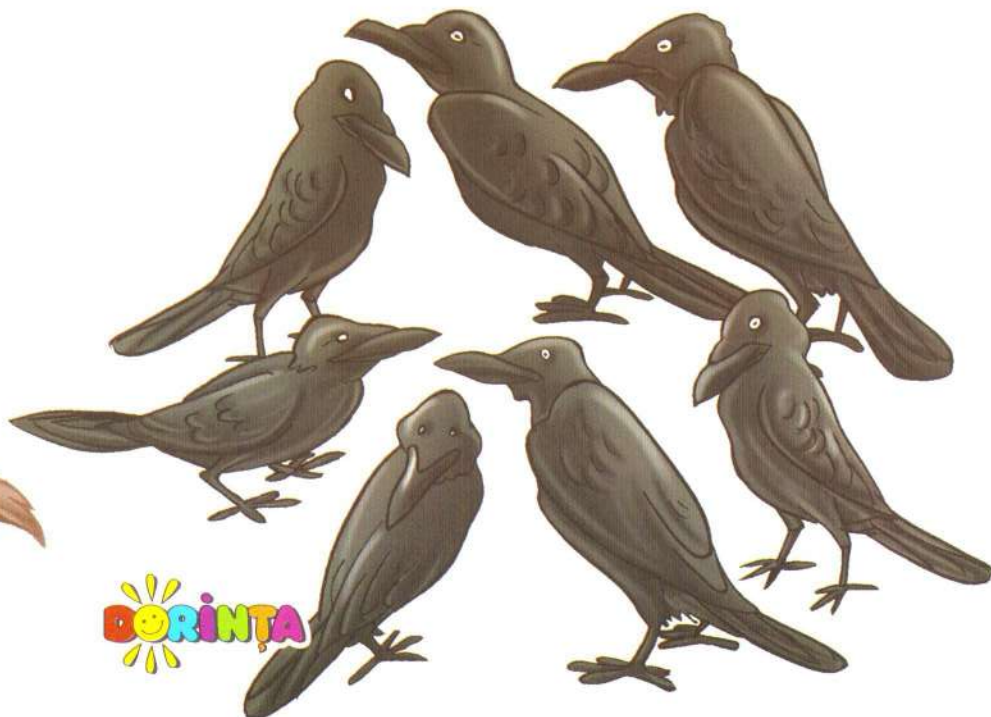

Cei șapte corbi

Era odată ca nicideată o familie numeroasă: mama, tata și cei șapte copii ai lor, toți băieți. Nu aveau nicio fată, deși și-ar fi dorit foarte mult una.

– Doamne, dă-ne, te rog, o fiică și feciorilor noștri o surioară!
se rugau cu toții zi și noapte.

După o lungă așteptare, ruga le-a fost auzită și în câteva luni femeia dădu naștere unei fetei.

Fericirea familiei nu avea margini. Fetița era foarte drăguță, însă atât de slabă și firavă, încât toți credeau că nu va supraviețui. De frică să nu moară, părinții au decis să fie botezată imediat.

Tatăl îl chemă pe unul dintre băieți, îi dădu un urcior și-l trimise la fântână după apă pentru botez:

– Dragul tatei, trebuie s-o botezăm pe sora voastră!
Te rog, nu zăbovi mult la fântână!

Ceilalți băieți, dorind să-și însoțească fratele, au luat-o și ei la fugă spre fântână.

